

Ὁ συνταγματάρχης Sleeman, οὗ τινος αἱ «Περιηγήσεις» μνημονεύονται ὑπὸ τοῦ Γρότε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὡς μαρτύρια περὶ ὑπάρξεως λυκοπαίδων, γράφει ἐν τινι περιηγήσει του : Ἴππεύς τις ἀποσταλεῖς παρὰ τοῦ ἰθαγενοῦς διοικητοῦ τῆς Χανδούρας ὅπως ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν προσόδου τινὸς καὶ διατρέχων περὶ μεσημβρίαν τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, εἶδε μεγάλην λύκαιναν ἐξερχομένην τοῦ σπηλαίου αὐτῆς παρακολουθουμένην ὑπὸ τριῶν λυκιδέων καὶ ἐνὸς μικροῦ παιδίου, τετραποδιστὴ βαδίζοντος· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἵππεύς προσεπάθησε νὰ συλλάβῃ αὐτὸ, ἔδραμε φεύγον τάχις αὐτὸν καὶ οἱ λυκιδεῖς, καὶ ἐκρόβη μετὰ τῆς λυκαίνης ἐν τῷ σπηλαίῳ· ἀλλ' ἀνασκαφέντος τοῦ σπηλαίου ὑπὸ ἐργατῶν τινων, τὸ παιδίον συνελήφθη ζῶν. Σφοδρῶς ἠγωνίζετο προσπαθοῦν νὰ διαφύγῃ καὶ κρυφθῆ εἰς ὄπην ἢ σπήλαιον παρὰ κείμενον· καὶ ἐφοβέτο μὲν ὅσακις ἔβλεπεν ἄνδρα τινά, ἀπεπειράτο δὲ νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ παιδίων καὶ δῆξῃ αὐτά. Μετ' ἀποστροφῆς ἀπέβριπτε τὸ ἐψημένον κρέας, καὶ ἐτέρπετο τρώγων ὡμὰ κρέατα καὶ ὄσᾶ, ἅτινα δίκην κυνὸς περιέσφιγγεν ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτοῦ. Ἐπεμελήθησαν μὲν ὅπως διδάξωσιν αὐτὸ νὰ λαλήσῃ, ἀλλ' οὐδέποτε ἤκουσαν παρ' αὐτοῦ ἄλλο τι ἢ μυκηθμοὺς καὶ ὑλακὰς. Τὸ παιδίον τοῦτο ἀπεσάλη ἀργότερον εἰς Σουλταμπούραν πρὸς τὸν λοχαγὸν Νικολέτσον, Εὐρωπαῖον ἀξιωματικὸν, διοικοῦντα τὸ πρῶτον τάγμα τῶν ἐν Οὐῆν ἰθαγενῶν πεζῶν· ὁ λοχαγὸς Νικολέτσος παρέδωκε τὸ παιδίον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετῶν. Ὁ λυκόπαις ἔτρωγεν ὅ,τι δῆποτε, ἀλλὰ πάντοτε προσέτιμα τὸ ὡμὸν κρέας, καὶ ποτε κατέφαγε τὸ ἥμισυ ἄμμου ἄνευ δυσκολίας τινός. Οὐδέποτε οὐδὲ ἠθέλησε νὰ δεχθῆ ἔνδυμα, καὶ ποτε ἐν ὥρᾳ χειμῶνος δοθέντος αὐτῷ ἐπικαλύμματος, ὅπερ ἦν διὰ βάρυβακος πεπληρωμένον, ἐξέσχιεν αὐτὸ καὶ μέρος αὐτοῦ κατέφαγεν. Οὐδέποτε ἐφάνη γελῶν ἢ μειδιῶν· οὐδεμίαν πρὸς οὐδένα ἠθέλησε νὰ λάβῃ σχέσιν ἀγάπης καὶ ἐφαίνετο ὅτι ὀλίγον κατενοεῖ τὰ πρὸς αὐτὸ λεγόμενα. Ὅτε συνελήφθη, εἶχεν ἡλικίαν ἐννέα ἐπίπου ἐτῶν, ἐπέζησε δ' ἕκτοτε τρία ἐπίπου ἔτη· ἔτρεχε πάντοτε τετραποδιστὴ, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ὀρθοστάθην.»

Ὅπως περίεργον ὄψιν παρέχει ἐν Ἀμερικῇ ἢ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἥτις ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε ἡ μᾶλλον κοσμοπολίτις ἐξ ὅλων τῶν πόλεων· καθέσον ἐπὶ 234,000 κατοίκων, περιέχει 40,000 Γερμανοὺς, 17,500 Αὐστριακοὺς καὶ Οὐγγυροὺς, 10,000 Ἴταλοὺς, 3,500 Γάλλους, 3,000 Ρώσους, 2,000 Ἰσπανοὺς, Ἑλβετοὺς καὶ Πορτογάλλους, 500 Σουηδοὺς καὶ Νορβηγοὺς καὶ ἐπὶ πλέον 21,000 Κινέζους, 2,000 Μαζούρους, 500 Ἰάπωνας Ἰνδοὺς κτλ.

Η ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ

Διαβαίνει, μὲ θωρεῖ, καὶ πᾶ
καὶ δὲν καλησπερίζει !
Μίαν ἄλλη, μ'εἶπαν, ἀγαπᾶ,
κ' ἐμὲ—δὲν μὲ γνωρίζει !

Χαρά 'εἶτην, ποῦ τὸν καρτερᾶ!
κὶ ὅποια τὸν καμαρῶση
νὰ μὴν τὸ κλάψῃ μὴ φορά,
νὰ μὴν τὸ μετανοιώσῃ!

"Ἄλλοτε χάρηκα κ' ἐγώ...
Καλά! Δὲν ταῖς ζηλεύω! .
Τώρα τὸν νοῦ μου κυνηγῶ,
καὶ δὲν τὸν πρεμαζεύω!

Κὶ ἂν 'πῆγε 'κείνος 'στὸ καλὸ,
κὶ ἂν μ' ἔχει λησμονήσει,
τὸν Πλάστη γὼ παρακαλῶ
νὰ τοῦ τὸ συγχωρήσῃ.

"Ἄμοιρη κόρη καὶ φτωχῇ,
πῶς νὰ τοῦ γείνω ταῖρι;
Μιᾶλλη τὸν ἔκαμ' εὐτυχῇ
μ' ἓνα γεμάτο χέρι.

'Γὼ μόνο μὴ καρδιᾷ πιστῇ
εἶχα νὰ τὸν χαρίσω.
Τώρα βαγίσθηκε κὶ αὐτῇ—
Πάρ' μου την, Πλάση, πίσω!

Γ. Μ. ΒΙΖΗΝΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Χωρικός ὁδηγὸν κάρρον πληρὸς χόρτου εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ τοῦ ἀνατραπῆ τὸ κάρρον ἐν μέσῃ ὁδῷ τῆς πόλεως. Βλέπων συναθροισμένους εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος πλῆθος ἀργῶν, οἱ ὅποιοι τὸν ἐθεώρουν ἀδιάφοροι καὶ ἐπικειμένην κατὰ τῆς κεφαλῆς του τὴν ἀστυνομικὴν ὀργάνην, ἄλλο δὲν συλλογίζεται παρὰ τὸ παιδί του· καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ:—Τὸ παιδί μου! ἄχ! τὸ καυμένο τὸ παιδί μου! » Ἐν τῷ ἅμα οἱ περὶ αὐτὸν ἕως τότε ἀδιάφοροι σπεύδουσι μετὰ φιλανθρώπου ζήλου νὰ ἀνεγείρωσι κάρρον καὶ φόρτωμα, ἵνα ἀπαλλάξωσι τὸ παιδί του· ὅταν ἡ ἐργασία ἐτελειώσεν, εἰς ἐκ τῶν φιλανθρώπων ἐρωτᾷ τὸν χωρικόν.—«Μὰ ποῦ λοιπὸν εἶνε τὸ παιδί σου, ποῦ ἔκλαιες;—'Σ τὸ σπῆτι, ἀπαντᾷ ὁ πονηρὸς χωρικός, μαστίζων περιχαρῆς τοὺς ἵππους του.

Δύο φίλοι συνδιαλέγονται.

—Μὰ δὲ μοῦ λές, Σοφία, δὲν θ' ἀποφασίσῃς καὶ σὺ νὰ 'πανδρευθῆς;

—Καὶ δὲν βλέπεις, καυμένη, τί ἀηδία ποῦ κατήντησαν οἱ ἄνδρες; σήμερα δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν γυναῖκα παρὰ χρήματα.

—Τὸ κακὸ εἶνε 'ποῦ ὅσο περισσότερο ἀφίνομε νὰ περᾶ ὁ καιρὸς τόσο καὶ περισσότερα ζητοῦν.

Ἡ κυρία Μ* ἐξέφραζεν ἐνώπιον ἀσχημοτάτης φίλης τῆς τὸν πόνον τῆς ὅτι ἡ μικρὰ τῆς κόρη δὲν ἦτο καθόλου εὐμορρη.